

посвѣти цѣль, съ тѣло и душа, на младяя страинникъ.

А той, като отпустяж юздытъ на нетърпѣливия си конь, станж невидимъ въ едно мигванье.

Подирь него вярвѣше и Акбаръ, който носяше Гонгарельо.

Берберьтъ не приказваше вече; но или отъ страхъ, или отъ признателность, стискаше силно въ рѣцѣтъ си своя съвсадникъ.

Пикильо като останж самъ посрѣдъ гората, все слѣдоваше да гледа предъ очитъ си непознатия, на когото думитъ все еще ецахъ въ ушытъ му!

Подирь единъ часъ пѣтъ, Гезидъ (тъй са наричаше момѣкътъ), Жуанита и Гонгарельо стигнѣхъ благополучно въ селото Арнедо. Ако и да бѣше еще срѣдъ нощъ, младыйтъ Мавръ и старыйтъ му слуга Хасанъ, които други грижы поголѣмы призовавахъ на друго мѣсто, послѣдовахъ пѣтя си, а берберьтъ и племенницата му като слѣзохъ до вратата на една гостинница, хлопахъ силно за да имъ отворѣжтъ. Гонгарельо който не сиѣше вече, разбуждаше сичкыя свѣтъ, и когато гостинникътъ и хората му си подавахъ главитъ изъ прозорцытъ, когато берберьтъ, преди еще да влѣзе разказваше приключеніята и опасноститъ, отъ които избѣгнѣхъ, гласове челоувѣчески и конско тропанье са чу на пѣтя; то бѣше една военна дружина отъ полка на царицата, която отиваше въ Мадритъ за праздницитъ, и пѣтуваше нощѣ за да избѣгне маранята на деня.

Въ туй пѣтуванье, правилата на военната дисциплина не са пазяхъ много строго. Войнытъ си приказвахъ, като пуцахъ небрежно юздытъ на вратоветъ на конѣтъ си, които въ такъвъ случай водяхъ всадницитъ по волята си. Оффицерытъ са смѣяхъ, приказвахъ за послѣднитъ си затворы, сирѣчь за послѣднитъ си щастливы сръщы. Не е слѣдователно чудно дѣто авангардътъ, като видѣ прозорцытъ на гостинницата освѣтены и берберя който ораторствоваше посрѣдъ пѣтя, спрѣ са една минута за да го чуе, ако и да знаеше че натрупванъето на войнытъ щѣше да задржети пѣтя, което и станж.